

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ
במדבר	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	49	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
	19:03	19:21	19:13	20:21	20:23	20:19		

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מספרים שכאשר הנשמה הקדושה של רבי ישראל בעל שם טוב הייתה צריכה לרדת לעולם היה דיון בשמיים מי יזכו להיות הוריו. מי שזכו בסוף היו רבי אליעזר ושרה אשתו. ולמה דווקא הם? ובכן, רבי אליעזר היה מוכר לחם ואשתו הייתה תופרת ומכך התפרנסו אך היה להם מנהג טוב לא לקחת כסף מהעניים עבור הלחם או תיקון הבגדים. לרבי אליעזר ושרה היה צער גדול שלא זכו לפרי בטן כבר שנים רבות. כמה בכו לה', כמה התפללו, אך טרם נושעו. יום אחד החליטו לקחת את כל הכסף שחסכו במשך השנים ולהפוך את ביתם לבית הכנסת אורחים. הם קנו מיטות ושאר כלי בית ופתחו את ביתם וכך בכל שבת ישבו איתם אורחים עניים והם שירתו אותם בשמחה, הגישו להם אוכל טעים ורבי אליעזר שר איתם ואמר דברי תורה. באחת השבתות נכנס פתאום באמצע הסעודה עני מוזר עם תיק גדול, התיישב ליד השולחן והתחיל להוציא מהתיק גרוטאות ומטבעות ולהתעסק בהם. כל האורחים הסתכלו עליו בבוז אך רבי אליעזר השתדל לשמחו גם כן ולא התייחס למעשיו. כל השבת העני המשיך במעשיו ואילו רבי אליעזר מכבדו בשמחה ובמאור פנים. מנהגו של רבי אליעזר היה שכל אורח מוזמן להישאר לפחות עד יום ראשון וכך הציע גם לעני המוזר. ביום ראשון לפני שנפרדו אמר העני: דע לך, איני סתם עני אלא אליהו הנביא. בשמיים החליטו לתת לכם נשמה קדושה בשל מעשיכם הטובים אך היו מקטרגים שאמרו שאתם עושים זאת לקבל כבוד. באתי לנסות אתכם ועמדתם בנסיון באופן מופלא. בקרוב תחבקו בן שיאיר את העולם, נשמה קדושה מאין כמוה. סיים אליהו הנביא את דבריו ונעלם ואכן לאחר זמן קצר זכו רבי אליעזר ושרה לחבוק בן וקראו לו "ישראל" שהתפרסם ברבות הימים לבעל שם טוב שקדושתו ואהבת ישראל שבו השפיעה בעולם כולו. שנזכה לעין טובה כמו של הורי הבעש"ט, אהבת ישראל בנשמה! אוהב אתכם! שבת שלום :-).

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.
כ"ח אייר: כ (ויהי לתקפות הימים ותהר חנה) ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהנה ישאלתיו:

(שמואל-א' א, חצי פסוק כ) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)
א וימת שמואל ויקבצו כל ישכאל ויספדו לו ויקברהו בביתו בכמה ימים ויד אל מדבר פאכן:
(שמואל-א' כה, א) (שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)

א וככלות כל זאת יצאו כל ישכאל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובגמל ובאפכים ומנשה עד לכלה וישבו כל בני ישכאל איש לאחזתו לעריהם: **ב** ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשכת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה:
ג ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והעקב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים כפתוב בתוכת יהוה: **ד** ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתוכת יהוה: **ה** וכפרץ הדבר הרבו בני ישכאל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו:

(דברי הימים-ב' לא, א-ה) (ע"פ סדר הפרקים ל, לא)

עג) ת"ח כיון דבר נש וכו': בוא וראה, כיון שהאדם עשה תפלתו כאפן הזה במעשה ובדבור, וקשר קשר היחוד, נמצא שעליונים ותחתונים מתברכים על ידי. אז, אחר שגמר תפלת העמידה, צריך האדם להראות את עצמו, כאלו נפטר מן העולם. שהרי נפרד מן עץ החיים, שהוא ז"א, שה"ס תפלת העמידה, ואסף רגליו אל אותו אילן המות, שהחזיר לו פקדונו, שהחזיר לו נפשו בבקר (כנ"ל אות ס"ז) כש"א ויאסף רגליו אל המטה. כי כבר התוודה על חטאיו והתפלל עליהם, עתה צריך להיות נאסף אל אותו אילן המות, ולפול על פניו, ויאמר אליו, אליך ה' נפשי אשא. בתחילה כשהלכתי לישון, נתתי לך הנפש בפקדון, עתה שקשרתי היחוד, ועשיתי המעשה והדבור כראוי, והתודיתי על חטאי, הרי נפשי מסורה לך ודאי. כלומר שיקבל עליו מסירות נפש.

עד) ויחזי בר נש וכו': ויראה אדם את עצמו באלו נפטר מן העולם, כי מסר נפשו למקום שהוא של מות. משום זה אין ו' בסדר א"ב של אליך ה' נפשי אשא, כי ו' הוא עץ החיים, דהיינו ז"א שה"ס ו' דהויה, וזה, שמסר לו נפשו הוא אילן המות, דהיינו מלכות. וזה שמלמדנו, כי סוד הדבר הוא, שיש עונות שאינם מתכפרים עד שאדם נפטר מן העולם. ז"ש אם יכופר לכם העון הזה עד תמותו וע"כ נותן זה את עצמו ודאי למיתה ומוסר נפשו לאותו מקום, למלכות, לא בפקדון כמו בלילה, אלא כמי שנפטר מן העולם ודאי.

עה) ותקונא דא בעי וכו': ותקון זה צריך להיות בכוונת הלב, ואז הקב"ה מרחם עליו ומכפר עונותיו. אשרי האדם היודע לפתות ולעבוד אדונו ברצון וכוונת הלב, אי לו למי שבא לפתות רבונו בלב רחוק ולא ברצון. כש"א ויפתוהו בפייהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. הוא אומר, אליך ה' נפשי אשא, וכל דבריו אינם אלא בלב רחוק. וזה גורם לו להסתלק מן העולם לפני זמנו, בזמן שאילן הזה מתעורר בעולם לעשות דין.

עו) ועל דא בעי וכו': וע"כ צריך האדם להדביק נפשו ורצונו באדונו, ולא יבא אליו ברצון שקר. משום שכתוב, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, מהו לא יכון, ומשיב, אלא בשעה שמתקן עצמו לזה, למסירת נפש בנפילת אפיס, ולבו רחוק מהקב"ה, יוצא קול ואומר לא יכון לנגד עיני. זה רוצה לתקן את עצמו, לא יכון, איני רוצה שיתתקן. כל שכן אם בא ליחד השם הקדוש, ואינו מיחדו כראוי.

עז) זכאח חולקחון וכו': אשרי חלקם של הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא. עליהם כתוב, ובאו וראו את כבודי וגו'. וכתוב, אך צדיקים יודו לשמך וגו'. בא ר' אלעזר ונשק ידיו. אמר אם לא באתי לעולם אלא לשמוע דברים אלו די. א"ר יהודה, אשרי חלקנו ואשרי חלקם של ישראל, שהם מתדבקים בהקב"ה, שכתוב, ואתם הדבקים וגו'. ועמך כולם צדיקים וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלך ה' לעולם אמן ואמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אביה" (מלכים-א' פרקים יד-טז, כח) מקבילה ל-במדבר על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. איזה גביא יושב בשלה

אליו ירבעם שולח את אשתו

ד. בקבק של מה

אשת ירבעם לקחה

ב. מה בנו גם ביהודה

על כל גבעה גבהה

ה. מה ביקש המלך אסא

שבן הדד יעשה לבריתו את בעשא

ג. הישר בעיני לא עשית

ואותי אזרי מה השלכת

ו. איך כתוב, באיזו לשון

שעמרי קנה את הר שמרון

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

שבת שלום

פתרונות לגליון הקודם: אפרתי, בנה את המלוא, גיבור חיל, דבר ה', הדשן, ויעץ, זקן.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה חנים של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679.